

rigtigt og tror heller ikke paa, at nogen vil kunne slaa en Bro over denne politiske Kluft, som er her i Landet: Slaa Bro over Broviforierne mægter ingen. Derfor tage vi Sagerne rent jaagtig, som de foreligge her. Det er et rent økonomisk Lovforslag, der vil gavne Befolkningen i meget høj Grad. Det er nemlig ikke saaledes, som det ærede Medlem for Vejle Amts 3dje Valgkreds sagde, at det er uretfærdigt at lægge en Skat paa en mindre Del af Befolkningen; det vilde jo ikke være uretfærdigt, dersom vi en Gang kom til at paalægge en Indkomstskat, men den vilde jo ogsaa komme til at hvile paa en mindre Del af Befolkningen, eftersom de bemidlede ere en mindre Del af Befolkningen, og de fattige, de, der have smaa Indtægter, ere den store Del. Dette vilde jo ikke være uretfærdigt. — Hvem er det, denne Skat rammer? Man har sagt, den rammer ikke op i de højere Klasser, det var det ærede Medlem for Hølbæk Amts 3dje Valgkreds, tror jeg, der sagde det. Jo, vist gør den saa. Det er netop op i de højere Klasser, den vil ramme. Naar man først kommer op til 2,000 Kroner og derover, kan man begynde at bruge Bajerstøl i Husholdningens Forbrug, men Arbejderne i Byen og paa Landet og Smaahaandværkerne lade nok være med deres smaa Indtægter at have Bajerstøl til Frokost og Aftensmad, men se hen til de velstillede, om de ikke haade til Frokosten og Aftensmad foruden Vin til Middagen — maaste have de ogsaa Vin til Aftensmadden — have Bajerstøl paa Bordet. Jeg har dog ogsaa set noget til, hvorledes det gaar til i disse velstillede Folks Huse, og jeg vil henstille, at man bare en Gang gaar ind paa forskellige Restaurationer her. Gaa en Gang ind paa de billige Spisehuse og se, om man sidder der med en Bajer ved Siden af sin Middagsmad til 35 Ore. Nej, det er meget sjældent, man ser det. Undertiden kan man se et lille Glas Hvidtøl. Men gaa ind paa bedre Restaurationer, saa vil man ikke se en eneste af dem, som der sidder og spiser deres Bøf eller anden Middagsmad, uden at have en Bajer ved Siden af. Paa de Steder, hvor Grossererne og Bestyrerne og den Slags Folk, som ikke kunne komme hjem til Middag, søge hen, der vil man altid finde en Bajer staaende ved Siden af deres Frokost-, Middags- eller Aftensmad. Det er der det bajerste Ø driffes. Grunden til, at man er kommen ind paa at have faaet Petroleum og Ris med, er, at man vil have flere af de fattige med ind under Lovforslaget, saa at de kunne komme til at nyde godt af det. Nabulig i Købstæderne vil det have særlig Betydning med den Nedsættelse, som fremkommer

gennem disse to Forbrugsartikler. Denne Nedsættelse vil langt opveje det Forbrug af Bajerstøl, der paa nogen Maade kan tænkes mulig i Husholdningens Forbrug, og hvad der ikke forbruges i selve Husholdningen, hvad der forbruges rundt omkring paa Arbejdspladserne, paa Værkstederne, Restaurationer og Kafeer, er dog ikke af den Slags, at man behøver at betænke sig saa meget paa at lægge Skatten over paa det. De Folk ville i Reglen have Raad til at betale den Skat, medens de mange fattige, der skulle bruge Sukker eller Petroleum, tit maa staa og dreje hver Dre og maa regne nøje ud, om de kunne faa det og faa det. Naar man siger, at Sukkerstaten er en retfærdig Skat, fordi den falder stærkest der, hvor man bedst kan bære den, er det urigtigt. Fordelen falder nemlig der, hvor man bestandig skal staa og regne paa Skillingerne, og det er netop dem, man vil gøre det muligt at faa flere af disse nyttige Forbrugsgenstande. Jeg kan saaledes ikke se, at de Indvendinger, der ere fremkomne ved første Behandling, og som igen ere fremkomne senere, paa nogen Maade ere begrundede, hverken som Lovforslaget var i sin oprindelige Skikkelse, eller endnu mindre som det er nu. Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger for Øjeblikket, idet jeg ikke finder Anledning til at udtale mig videre, allerhelst da den politiske Side af Sagen, hvad jeg finder naturligt og rimeligt, ikke kan omtales yderligere.

H. Hansen: Jeg har begæret Ordet for at begrunde min Stilling til den foreliggende Sag og for at udbede mig nogle Oplysninger. Jeg kan ikke sige, at jeg blev særlig begejstret, hverken ved det oprindelige Forslag eller ved det af Hæretallet indbragte Ændringsforslag, da der nærmest derved lægges en forøget Byrde paa den Samfundsklasse, hvortil jeg hører, og paa Middelsklassen i det hele, i alt Fald i de større Byer. Jeg har fra en Købmand, som fører Kontrabog med en Del af sine Runder, faaet Oplysning om en hel Snes Gaardes Forbrug af de Ting, som der her er Tale om at give Toldbetælse for. Gaardenes Hartkorn er mellem 6 og 9 Tdr., og det aarlige Sukkerforbrug for hver af disse Gaarde er fra 50—210 Pund pr. Gaard. Tager man nu et Forbrug af 200 Pd., vil man der opnaa en Besparelse af 12 Kroner, lægger man dertil den besparede Toldnedsættelse paa Ris og Petroleum, naar man dog næppe langt op over en Besparelse af 20 Kroner. Men det anses ikke for noget overdrevent Drifkeri, at der paa en saadan Gaard daglig driffes et Par halve Bajere,